

{ אז נדברו }

פרשת נצבים וילך תשפ"ד | גליון מס': 664 | לסדר: " חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם, כי ה' אלוהיך הוא החזק עמך לא ירפך ולא יעזבך "

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (סעיף 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

מה עשינו לקב"ה... שהוא כל הזמן 'לא מרוצה'...??

בחור יקר... אתה עוד תראה... זה עוד יקרה... בעזה"ש כשתתחתן!!! יום אחד אתה תגיע הבייתה ואשתך תהיה כעושה... יהיה לה כל מיני טענות עליך... למה ככה... ולמה אתה לא עושה ואתה תנסה להצטדק ולענות לה... אבל זה לא יספק אותה והיא תמשיך לרטון ולהתלונן ש-למה קנית את זה ולא את זה... ואז אתה תגיד לה: טוב... בסיידר... אני אלך שוב לקנות... העיקר שתהיי מרוצה... אבל לא!! היא לא תהיה מרוצה... היא תמשיך להתלונן... ואז בשלב מסוים אתה תתפרץ ותשאל (אותה/ או את עצמך): נו... מה יש לך... מה את רוצה מהחיים שלי?? כל מה שאני עושה לא טוב לך... מה עכשיו לא טוב??

ואז!!! אחרי חצי שעה של אוריה טעונה וכעסים וחוסר הבנה וטלפון שבור... פתאום יפול לך האסימון!!! רגע רגע רגע... איזה טיפס אני... אני כל הזמן שואל נקודתית: מה את רוצה ממני? מי אמר שזה משהו אישי נגדי... אולי... אולי משהו מפריע לה!!! משהו כואב לה!! אולי היא מתפרצת עלי לא בגלל שיש לה משהו נגדי! אלא בגלל שאני היחיד שיכול להבין אותה... והיא מצפה ממני להשתתפות והבנה... ואז!!! ברגע ובשניה שיפול לך האסימון... תוך שניה כל ההסתכלות מתהפכת ב-180 מעלות!! ומזעם וכעס ותסכול... הכל מתהפך בבת אחת למקום של רגישות ומחשבה על השני... ותוך דקה וחצי אתה תקלוט מה באמת הפריע לה... ושבאמת באמת לא היה פה באמת משהו אישי... בסה"כ הפריע לה משהו והיא צודקת... היא רצתה ממנה את השיתוף וההתייחסות הנכונה... ואגב: זה דו צדדי!!! פעם זה יהיה התפרצות מהצד שלה ופעם מהצד שלך... ואני מבטיח לך שזה יקרה... וזה קורה בבתים הכי טובים... (ואדברה... דווקא בבתים הכי טובים... כי בית לא תקני... אין שם בכלל תקשורת... סתם עולם הדממה... מידת ההשתוות... לא כעס ולא שמחה) ומה שהכי מתסכל בזה, שכל פעם נופלים באותו בור!!! כל פעם שאחד מבני הזוג מפגין כעס... בן הזוג השני דבר ראשון מפרש את זה כעלבון אישי... ואז הוא יוצא במתקפת התגוננות... וכאן מתחיל שיח חרשים... עד!!! עד שנופל האסימון ואתה קולט שהזירה היא במישור אחר לגמרי... ותוך רגע הכל מסתדר עד הפעם הבאה... יש הרבה כאלו שקוראים שורות אלו ומחייכים חיוך גדול גדול...

אז זהו!!! שבשורות ספורות אלו ניתן להגדיר בהגדרה אחת קולעת מה עובר עלינו באופן כללי ובפרט לקראת ראש השנה ויום הדין... בימים אלו הקב"ה מגיע ודן את העולם!! רבותי: פלצות!!! תפסיקו כבר... מי יחיה ומי ימות... ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו ומחר להחזיר בתשובה... וכמובן שאנחנו מגיבים לא יפה!!! אנחנו מגיבים בלחץ... פלצות... אנחנו מתאבנים... למה?? כי אנחנו שומעים פה צליל של תלונה... ביום הדין הקב"ה נכנס הבייתה ומשהו לא מוצא חן בעיניו... יש לו תלונות...

ואני משתדל להתחזק... משתדל לקבל על עצמי קבלות... והוא עדיין כועס... ומה לא התחזקנו בשנה הזו... ועדיין קורים כל מיני דברים מפחידים... וכמובן שהקב"ה רוצה לעורר אותנו... נו... ודי... מה עכשיו?? עשיתי הכל... אז למה הוא עדיין מתלונן עלי? מה עדיין 'לא טוב בי'?? בקיצור: בינינו... התחושה היא: רבש"ע: מה אתה רוצה ממני?? 'מה עשיתי לך'??

וכל מה שנותר לנו זה בסה"כ לשנות משהו קטן בראש!!! לשנות משהו במנגינה!!!

סליחה... מי אמר שלאבא שבשמים יש תלונות עלי... למה תקוע לי בראש שהכל פה בנימה אישית נגדי... אולי... אולי... אולי... אולי מפריע לו משהו!!! אולי אבא שבשמים בסה"כ מצפה ממני לאיזה השתתפות... אולי אני היחיד שמסוגל להבין אותו... והוא פשוט רוצה שאני אבין אותו!!! ולמעשה אין לו שום בעיה איתי... אדברה... בסה"כ מאוד חשוב לו שאני אבין אותו...

זה כל הסיפור!! זה כל האירוע של ראש השנה!!!

ראש השנה זה היום **הלא רשמי** של אברהם אבינו!! אני מדגיש: **לא רשמי!** למה לא רשמי?? כי באופן רשמי ראש השנה זה בכלל יום של אדם הראשון... ביום הזה הקב"ה רצה שידוך!!! ה' רצה בן זוג... וה' ברא עולם שלם בשביל זה ואז כשהכל כבר היה מושלם ה' ברא את הנברא הפוטנציאלי היחיד שמתאים להיות הבן זוג של ה'... (בעל בחירה שהקב"ה לא מכריח אותו) וה' פונה אליו: אני רוצה אותך בן זוג שלי!! אני מבקש ממך שתבחר בי... תסכים להינשא לי... ולכן אני מבקש ממך אל תאכל מעץ הדעת... ותעשה את רצוני כי ביקשתי... כי אם תרצה דווקא לאכול מעץ הדעת... אני לא אפריע לך... כי אני רוצה שתעשה את זה דווקא ממקום של נכונות כי איכפת לך ממני... ואם תסכים אז יש לי בן זוג!! ואם לא אני אשאר בודד... אני אשאר המושל החזק של העולם בלי בן זוג... בלי כלה שממליכה אותי ועושה אותי מלך...

ואדם הראשון סירב!!! הוא ענה תשובה שלילית להצעת הנישואין...

זהו מה שקרה בראש השנה... או יותר מדויק: זה מה **שלא!** לא קרה בר"ה... בר"ה הקב"ה כביכול 'הפסיד' את השידוך שלו... ומכאן ואילך שית אלפי שנים יוצאים לדרך... ובמשך עשרים דורות הקב"ה ממשיך לחפש שידוך... ממשיך לחפש מי מוכן להיות הבן זוג שלי... האם מישהו מוכן להיות פה בשבילי?? האם למישהו איכפת ממני?? האם מישהו פה חושב עלי?

ואף אחד לא רוצה!!! עשרים דורות מאדם הראשון ועד אברהם וכולם מכעיסים ובאים!!

מה הלומד'ס של הקבלה הקטנה לראש השנה'???

מידי שנה אני מסתבר עם הנושא של הקבלה הקטנה!!! מצד אחד אני מבין יותר טוב מכולם למה צריך קבלה קטנה... כי אני עתיד ניסיון בקבלות גדולות שלא החזיקו מעמד... אבל מצד שני... אחרי הכל ר"ה זה יום רציני... רציני בשביל לסגור חשבון עם 'קבלות קטנות!! עד כמה שידוע לי על עיסקה קטנה מקבלים קבלה קטנה... אבל כשמדובר בעיסקה גדולה הקבלה היא גם גדולה... הקבלה אמורה להקביל לעיסקה... וראש השנה עד כמה שידוע לי זה עיסקה רצינית... זה סיפור של שנה... אז איך בדיוק הקבלה קטנה' הזו עושה את העבודה?? אז ככה: מישוהו אמר לי הגדרה נפלאה וקולעת שעשתה לי סדר בראשי!!!

קבלה קטנה, זה עובד בלומד'ס של תורת הקניינים!!!!

הרי אם אני רוצה לקנות פרה... שזו עיסקה משמעותית... פרה עולה כמה אלפי שקלים... ואני כבר נתתי את מלא הסכום... אבל כל זה עדיין לא עוזר לי בשביל לקנות אותה... כי מעות לא קונות, ובשביל לבצע חלופת קניין, צריך לעשות פעולה שמבטאת הוראת בעלות!!

ומהי הפעולה?? **משיכה!** משיכה של רגע, שאני מושך את הפרה והיא בסה"כ עוקרת יד ורגל מחמתי... זהו!! מזל טוב!! בפעולה היסמלית הזו, כך התבטא שאני הבעלים של הבהמה!! שהנה- משכתי, והבהמה הלכה בעקבותי... והמעשה הפעוט הוא זה שעושה אותך הבעלים של הפרה מרגע זה ואילך... ובינינו... זה נראה מאוד מוזר... הרי אנחנו מדברים פה על פרה, שבעז"ה ש נכוננו לי איתה עוד הרבה שעות של חרישה, דישה, רכיבה, ואפילו שחיטה, כולי תקווה שהפרה הזו תאריך ימים ואני עתיד איה לעשות איתה אלפי רונדלים של דישה סחור סחור... להשתמש בה יום יום... נו... אז המשיכה העלובה הזו... שטיפ טיפה משכתי והיא עקרה יד ורגל... זה הנושא? זה מה שיעשה אותי בעלים עליה?

המשיכה הפצפונית הזו, אליה העיניים נשואות?? על זה??

מה התשובה?? כוון! כל למדן מתחיל יודע שזה כל הרייעד של קניינים!!

כל הוורט של קניין, זה שיש פה טקס 'סמלי' של מסירת בעלות!! שהלוקח עומד מול המוכר!! והמוכר מגיש ללוקח את הפרה... וכעת הלוקח צריך לעשות פעולה בסיסית אבל פעולה כזו שנועף בה משמעות!! משמעות שטמון בה כל הרעיון כולו!! ומשיכה של פרה!! גם אם היא פעולה מאוד סמלית ומינורית!! אבל המשמעות שלה מושלמת!! זה ביטוי של בעלות...

על אותו משקל בכל מה שנוגע לקבלה בימים הנוראים... הקב"ה פונה אלי מידי שנה בראש השנה ושוב מציע לי את העיסקה... אני רוצה אותך שותף שלי... ואם אני מסכים!! אז צריך פה איזה 'קניין'!! צריך לתרגם את זה לאיזה ביטוי סמלי, אפילו קטן!! העיקר שבביטוי הקטן יהיה טמון כל המשמעות ותעמוד מאחורי זה!! וזה למייעשה הרעיון של הקבלה הקטנה... אני מגיע לרבש"ע ואומר: כן... אני הולך על זה... אני רוצה להיות שותף שלך במעשה בראשית... אני רוצה לקחת את העניינים ברצינות... איכפת לי ממך, ואני מעוניין להיות חלק מהעניין... טוב... כעת צריך לגשת לשלב של הקניין... 'וקנינא מיניה',

וכאן אתה מופיע עם הקבלה הקטנה! בחרת לעצמך קבלה שהיא מבטאת את הנכונות שלך!! לא משנה מה זה יהיה, ולא משנה באיזה תחום בעבודת ה', העיקר שהמעשה הזה יבטא את הרעיון הפנימי!! רבש"ע: אני בעניין!! (זה כמו עשרת הדיברות, שמאז ומעולם לא הבנת: מה פשר 'עשרת הדיברות'? ממה נפשך, אם במתן תורה ה' רוצה לתת את התורה, אז או שיתן להם את כל התורה ביחד, או שידבר איתם על עצם הרעיון ומכאן ואילך נדבר הלאה... במשך ארבעים שנה הוא ימסור להם את הכל... אבל לא!! מצד אחד: את כל התורה כולה הוא לא מוסר להם, אבל עשרת דברים הוא כן מוסר להם... מה זה ה-משהו באמצע הזה? **מה התשובה?** נכון, אנחנו לא הולכים לפתוח כעת את כל התורה כולה, אבל סו"ס מתחילים... אם ככה אז בא נתחיל!! נתחיל עם עשרת הדיברות האלו... זה יהיה הקניין! זה יהיה הביטוי הראשוני המעשי לתהליך המשותף שלנו... עשרת הדיברות האלו יהיו חוקים על 'לוחות העדות, לא שאין עוד מצוות, אבל אלו הם המצוות שבהם התחלנו, בהם עשינו את הביטוי הראשוני, ועד היום עשרת הדיברות ברמת העקרון לא בהכרח חמורות יותר מכל מ"ע אחרת בתורה (עכ"פ 'לא תחמוד' לא יותר ממור מילא תקום) אבל הוא כן יותר כוללני ומבטא, ובעיקר, איתו התחלנו!!!! איתו נעשה הביטוי הראשוני, השיתוף פעולה הראשוני)

גזרה הרעיון שאמור לעמוד מאחורי הקבלה הקטנה, סוג של קלף וביטוי שאיתו אנחנו מופיעים ומבטאים את התכנית עבודה עם הפנים קדימה...

עכשיו: למאי נפקא מינה? שתאר לעצמך שמישהו יום אחד יכנס לרפת שלי ללא הודעה מראש, ויעשה משיכה בפרה שלי, ויטען שהיא שייכת לו!! למה? כי עשיתי משיכה, ומשיכה זה הרי קניין!! לא כך?? אה... אבל הוא בעצמו מודה שבכלל לא דיברנו על זה... ולא סיכמנו על מחיר... וגם בכלל לא שילמת לי... ואתה גם לא מתכנן בכלל לשלם לי שקל...

אבל הוא עדיין מתעקש לטעון שהפרה שייכת לו כי סו"ס עשיתי משיכה!!! ומשיכה זה הרי קניין... מה... אתה לא יודע?? נו... כולנו מבינים שהטענה שלו מגוחכת להחריד... כי 'משיכה' מתחילה בכלל להיקרא קניין, רק אחרי שדיברנו על זה, והגענו להסכמות ופסקו דמים ושנינו מעוניינים ומברכים את קידום העסקה, ושנינו רציניים לגמרי!! כעת!! אם אתה תעשה פעולה של משיכה, אז אנחנו נגיד שהנה, זה קורה כאן ועכשיו!! זה מתבטא עכשיו! וניתן לומר שכעת ניתן הצו!! אבל לבודד את המשיכה' כדבר בפני עצמו ולבצע רק אותה, ולהגיד שהבהמה שעד הרגע הייתה שייכת לראובן, ומעכשיו היא שייכת לי... למה? כי הזאתי אותה חצי מטר, זה נקרא 'לדבר לא לעניין', זה נקרא 'לא להבין עניין'!!

על אותו משקל: 'קבלה קטנה' היא טובה בתור 'מכה בפטיש' אחרון!! רבש"ע: אני רוצה להמליך אותך... החלטתי שאני 'הולך על זה'!! אני רוצה להיות שותף שלך ולהיות חלק מהעניין של מלכות ה'!! ואני מוכן לתת מעצמי בשביל זה ולהתמסר לזה... (וזה מה שנכתב בפרקים האחרונים, כלומר: השלכות בסדר גודל של נכונות מוחלטת להיות רעים גמורה של ה')

ועכשיו בשביל הקנינא!! אני רוצה לקבל 'קבלה קטנה' שהיא תהיה ה'סיפתח'! היא תהיה ה'קנין סודר' שמבטא את הנכונות שלי להיכנס לעניין... לתת מעצמי משהו שאני לא חייב כדי לבטא את רצוני... ולכן הקבלה הקטנה היא חשובה בתור 'זר פרחים' שאיתו ניגשים... אבל אוי ואבוי למי שיתקע בזה... למי שיכנס לזה ויתביית בזה, ויחליט שזה כל הר"ה שלו... לא להתבלבל!!! הקבלה הקטנה היא חשובה, והיא בהחלט הנשק המוחצן שבו אתה מבטא את עצמך... אבל אחרי הכל זה מדגם! גם מי שיקבל על עצמו לברך מתוך ברכון!! שלא יתקע בתוך הברכון, שלא יתחיל לפזר לי עכשיו סיפורים על כאלו שקיבלו על עצמם לברך מתוך הברכון, שלא יתקע לי שם... אדרבה, אני מקבל ע"ע עול מלכות שמים, והנה, אני מברך מתוך ברכון ובזה אני מבטא את הנכונות הכללית שלי להמליך את ה'. ודו"ק.

חדש חדש!! לשנה חדשה!!!

בסייעתא דשמיא יצא לאור בחפזון החוברת 'ויתנו לך' (כתר מלוכה) העוסקת במשמעות העבודה הפנימית של כל יחיד מראש השנה ואילך...

חוברת זו ממוקדת!! פחות חובבנית, ובעיקר מיועדת לאברכים וגם לבחורים כיוון שעיתוי ההוצאה לאור וההדפסה היה מאוחר מידי, וסביר להניח שחוברת זו לא תספיק להיות מופצת כראוי עוד לפני בא יום ה'... אשר ע"כ המאמר המרכזי בגיליון זה (וגם המאמר בדף 3) נכתב ברוח התוכן העיקרי של חוברת זו, ואי לכך: מי שקרא את המאמר המרכזי בגיליון זה והוא 'מוצא את עצמו שם...' מבין על מה מדובר... ויש לו מה לעשות עם זה... אליו מיועד חוברת זו, ומומלץ לו בחום לרכוש אותה כ... כי 'רבה היא' אבל מי שלא 'התחבר' ולא הבין 'מה רצה המשורר' אנא, שלא ירכוש חוברת זו... לטובת כל הצדדים...

מוקדי המכירה של החוברות:

- ירושלים:** רה" נהמיה 10 קומה ג'
גבעת שאול, רה"ב בני עזריאל- 054-8491554
- בית וגן- משפחת נוישטיט רה" הרב פראנק 29 רוממה- המ"ג 29- 052-7682281**
- רמות ד' רובין 47- מוש"פ יוספי גילה- 0533148861**
- אופקים- משפחת שפירא: 053-4112035**
- אחינסך- שרגל 052-7171721 שבט אשר 9 שלב ב אנל- 0534162979**
- אלעד- רחוב ר' יהודה הנשיא 81- 03-9073067**
- אשדוד- הרב צור- 050-4120311**
- ביתר עילית- אזור רמי לוי- 054-8450998**
- בית שמש- נהר הירדן 9 ר"ב 058-3294147**
- בני ברק- קיבוץ גלויית 9- 055-6728458**
- הזו"א 34 052-7117271**
- רה" הרב קוק/ הרצוג- 0527603814**
- חדש: אזור גן ורשא- 0534166085**
- חדש: פרדס כ"ן אבוהצירא- 0548494663**
- פרדס כ"ן ביה"נ אילת השחר- 0548578226**
- חיפה: פולק, גאולה 15, 052-7683095**
- טבריה- 054-8441354**
- טלז סטון- קפלן, הרי"ף 6 ק"ג 052-7688584**
- כרמיאל- 0527136165**
- מודיעין עילית: קצות החושן 14, 052-7174781**
- הפז חיים 14- משפחת דריבקין- 089742750**
- גרין פארק 0527644795**
- ברכפלד, ר' יהודה הנשיא 30- 0527126897**
- נתיבות- הר' גרשונוביץ 42/ 05276447377**
- עפולה- 052-7686876**
- פתח תקוה- (מרכז העיר) 0504124235**
- צפת- 052-7181828**
- רהובות- 0548580831**
- רכסיים- 054-8415410**
- תל ציון- 052-7150166**
- תפרה- לימן- 055-6705003**

כמו כן ניתן להשיג את החוברת 'והיא תהלתך' המיוחדת לנשים שתפילותיהן בימים הנוראים עולות מהבית ומהגינה, זריקת כח וחזיון במעלת הנקייה של אם יהודיה בימים הנוראים ובכל השנה. במוקדי ההפצה (ניתן לרכוש גם בכמויות) בכל עניני החוברת: 0527683095

האם יום אחד הקב"ה כן יהיה מרוצה ממני?

(המשך-) וצוות המשרד של הבוס של העולם יושבים אובדי עצות ולא יודעים מה לעשות... מה יש לבוס... מה הוא רוצה עכשיו!!! מה לא עשינו בשבילו... אז חשבנו שהוא כועס בגלל שלא מגיעים בזמן לעבודה... אז קבלנו על עצמנו לקבל שבת 10 דקות לפני הזמן... קבלנו על עצמנו לשון הרע... אבל הוא ממשיך לכעוס... וקבלתי על עצמי תענית דיבור... ואני משתדל לדקדק קלה כבחמורה... ובית של תורה וצניעות... ומה לא עושים... והוא עדיין כועס!!! הבוס עדיין מפגין כעס... ושוב פעם מגיע אלול ויום הדין... ושוב פעם יש אורה מתוחה ומצב קשה... ושוב התחושה שהקב"ה רוצה לעורר אותנו... ובשלב מסוים... לכל אחד מאיתנו מתעורר בלב איזה מין **מתקפת התגוננות!!!** שכמובן אף אחד לא אומר את זה בקול... אבל די... רבש"ע: 'מה עשיתי לך?' למה אחרי כל מה שאני עושה אתה עדיין כועס? תסכים איתי שזו התחושה שלנו בהתאבנות המוכרת בימים נוראים וזה למעשה התחושה שהייתה בעולם 20 דורות

ואז!!! אז הגיע אברהם... והוא הראשון שהכיר את בוראו!!!

אברהם הוא הראשון שהסתכל על השמים התכולים ופתאום אמר:

רגע רגע רגע... מי אמר שיש לקב"ה משהו אישי נגדי...? מי אמר שהוא כועס עליי...? מי אמר שיש לו טענות נגדי... **אולי מפריע לו משהו!!! אולי כואב לו משהו... אולי הוא בסה"כ מצפה ממני למשהו!!!**

אולי אדרבה ואדרבה... לא רק שהוא לא כועס עלי ואין לו טענות עלי... אדרבה!!! הוא פורק את הכעס שלו אצלי... כי הוא יודע שאני היחיד שיכול להבין אותו... הוא בסה"כ רוצה את ההשתתפות שלי...

אברהם אבינו הוא הראשון **ש הכיר!!!!** הכיר את בוראו...

אברהם **לא הראשון** שזיהה את הבעיה... הוא **לא הראשון** שמצא את החתול השחור... הוא גם **לא הראשון** עלה על המוקש... כי אין מוקש ואין בעיה ואין חתול ובוודאי לא שחור... יש בסה"כ אבא שבשמים שברא את כל העולם והוא רוצה בן זוג והוא שואל: האם מישהו פה חושב עלי? למישהו פה איכפת ממני...? והוא כועס כי כולם עסוקים בלהסתדר איתו כמו בוס... כולם עסוקים בלענות לו תשובות כדי 'לסתום את טענותי'! אין להסתדר איתו ש... שלא יוכל לבא עלי בטענות... ותכל'ס: אף אחד לא מבין אותי! אף אחד לא חושב עלי... לא איכפת לו ממני...

ואברהם אבינו הוא הראשון שמזהה!!! את מה הוא מזהה??

את מה שכל זוג נשוי פוגשים בינם לבין עצמם... אוהו... יום יום אנחנו פוגשים את הניואנסים האלו... את ההבנה הפשוטה הזו שעזבו... אין לי

ואילך עוד וחדווה במקומו... (אם תתבונן... עד פרשת לך לך יש כל הזמן כעס ואובדן ומבול... ומכאן ואילך הכל נראה אחרת... זהו! יש לקב"ה בן זוג...) עקרונית כאן נגמר העולם... עקרונית אצל אברהם אבינו הגיע העולם לתיקונו... ומכאן ואילך כולנו אמורים להיוולד לתוך עולם הבא... להגיע למוכן!!!

אלא ש-מה קרה פתאום?? מה שקרה זה שאברהם אבינו ביקש מהקב"ה... אני בתור אבא טוב, שמפרגן לתת לילדים שלי את הדבר הטוב ביותר בעולם... אני מבקש ממך רבש"ע... תן צ'אנס לכל אחד ואחד מהבנים שלי... שיוכל להיות אברהם אבינו בכבודו ובעצמו!!! כלומר: כמו שאני זכיתי להיות הכלה האחת והיחידה שלך!!! ומכאן ואילך אתה יתברך הבעל שלי! שזה אומר שיש לי בעלות בך... אני בעל ההטבה שלך.. (שהרי בשביל זה נשלחנו לכאן להיות בעלי ההטבה... שאבא שבשמים יהיה הבעל שלנו... שיהיה לנו בעלות וזכות בהטבה שלו...) אז אנא ממך... תן אפשרות לכל אחד מהבנים שלי להיות הוא בעצמו בעל ההטבה (ולא רק בזכותי...) שלכל יהודי יהיה את הזכות להיות הכלה היחידה של ה'!!! זה מה שביקש אברהם אבינו מה' במעמד ברית בין הבתרים והקב"ה הסכים... אבל יש לזה מחיר... בשביל שכל יהודי יוכל לזכות להיות אברהם אבינו בעצמו... בשביל זה כל יהודי צריך לעבור תהליך דומה של אברהם... לעבור עשרה ניסיונות ולכן 'ונהנה אימה חשיכה גדולה נופלת עליו...' הקב"ה מראה לאברהם אבינו איך שכל יהודי ויהודי בשנת 2024... איזה ניסיונות הוא יעבור... איזה פיתויים ישכימו לפתח... ואיך שהקב"ה יערוך איתו פגישות שידוכים!!

כן... כל יהודי דבור שלנו... כל אחד במשבצת שלו... עובר פגישות שידוכים!! ה' מזמין אהבה... בודק אימון... ושואל שוב ושוב: האם איכפת לך ממני או שאתה רוצה להסתדר איתי?? האם אני פה רק בתור כספומט שלך שצריך להביא לך ישועות ומספק את התוצרת או שאתה באמת רוצה לזכות איתי ברית נאמנות?? ולכן לפעמים ה' דווקא לא עומד בציפיות... בנית עליו... ציפית ממנו... והקב"ה משום מה לא 'סיפק את הסחורה' ואז מגיע הרגע הזה ש... נו... רבש"ע... אני עומד עם יד על המותן ומחכה... למה אתה לא עומד בציפיות שלי??

וה' יתברך עונה: בני היקר!!! זהו?? אם לא עמדתי בציפיות אתה בורח לי או שאתה ממשיך איתי?? אתה מוכן להיכנס איתי לחדר יחוד ולהיות אחד איתי או שאתה כועס עלי ומתמרמר עלי??

וזה הדין שיש בראש השנה!!! הקב"ה מגיע... ובאוויר אולי מרחפת נימה טעונה... נימה של נו... מה קורה פה... הגעתי... ו... 'ומה זה צריך להיות'!

אבל כאן החכמה היא לזהות את המנגינה ולקרא נכון את המפה...

אתה יכול לשמוע פה נימה של 'אני מאשים', רבותי: הקב"ה כועס... די... תפסיקו כבר... תחזרו בתשובה... (ואגב: זה נכון... יש כאלו שבאמת זו הנימה בשבילם... כשהקב"ה כועס על דור המבול... זו באמת הנימה... כי אז יעשן אף ה' וקנאתו)

טענות עליך... אל תענה לי נקודתית כמו איזה מואשם כי לא זה הנושא... הנושא הוא הרבה יותר פנימי... אני רוצה אותך איתי... תהיה פה איתי... האם איכפת לך ממני או שכחת ממני??? (גם בחור ישיבה פוגש את זה בייחסי חברה רגישים מול אותו חבר חסום וקר מזג שרק אתה יוזם קשר והוא פסיבי לגמרי... לא תוציא ממנו אף פעם הבעה של נכונות ורצון לשמור קשר... ורק אתם יוזם כל הזמן... בינינו... אתה הרי מבין על מה אני מדבר... וכשיום אחד אתה מתעצבן עליו כי אתה מצפה ממנו לפידבק... והוא ראש קטן... לא מבין מה מפריע לך... ולך תסביר לנו!!! לך תסביר לו שאתה מחכה לפידבק... אין טעם להסביר... כי אם הוא לא מבין לבד... מה יעזור שתסחוט ממנו את זה בכח...)

ולכן אני אומר שראש השנה זה היום **הלא רשמי של אברהם אבינו!!!**

כי עקרונית... אם אדם הראשון לא היה חוטא, זה היה היום של אדם הראשון!! אם אדם הראשון היה נענה להצעת נישואין של הקב"ה... אז ראש השנה היה נהפך לחג הסוכות!!! בראש השנה היה נהפך ליום הנישואין של קוב"ה והיינו ביום הזה נכנסים לחופת חתנים... לא היה ביום הזה לא דין ולא ספרי חיים וספרי מתים פתוחים... הכל היה יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולם בסעודת עורו של לווייתן...

אבל מה לעשות שהתכנית המקורית כביכול השתבשה... ואדם הראשון כביכול טרף את הקלפים... ונענה בשלילה להצעת הנישואין... ואז היה צריך לחכות... עשרים דורות הקב"ה מחכה מי מוכן להמליך אותי?? מי מוכן להינשא אליי?? מי מוכן לבחור בי ולעשות רצוני ממקום של נכונות ואכפתיות כדי להיות פה בשבילי... וברגע שאברהם אבינו הופיע!!! הוא הראשון שעמד והכריז: ה'... איכפת לי ממך... אני מבין שאתה רוצה משהו... ואני אדאג להאהיב שם שמים על הבריות... אני אעשה אותך שמח... אני לא אתן לך להמשיך לכעוס... אני לא אתן לך לעשות מבול... (כי אם תצווה עלי לבנות תיבה כי אתה מתחרט שבראת את העולם ותוך 120 שנה אתה רוצה להחריב אותו-) אני אהפוך את העולם... ואני אדאג שאהתיו כל לעבדך ויברכו שם כבודך וימללו את גבורתך ויקבלו עול מלכותך עליהם וישמעו רחוקים ויבואו ויתנו לך כתר מלוכה... איכפת לי ממך...

והקב"ה שואל את אברהם: אתה בטוח?? בטוח שאיכפת לך ממני??

בא נבדוק!!! והקב"ה מתחיל לבדוק... וכאן מתחיל תהליך של פגישת שידוכים... עשר פגישות!!! בכל פגישה ה' בודק... בודק אם באמת איכפת לך ממני... או שגם אתה עוד אחד שרוצה להסתדר איתי בשביל שאני לא אציק לך... הקב"ה כביכול בועט באברהם... מראה לו כביכול ש... שלא בטוח שזה משתלם... אם אתה בונה רק על ריווח אישי... אתה עלול להתאכזב... ואכן פעם אחר פעם אברהם נוכח לדעת שלהיות בן זוג של הקב"ה זה לא בהכרח משתלם... אבל אז מה! איכפת לי ממך... כרתתי איתך ברית... אנחנו אחד!! אני פה בשבילך... ואז הגיע פגישת הסגירה!!! ומצאת את לבבו נאמן לפניך!!

כל היקום כולו געש ונרעש... ישמחו השמים ותגל הארץ... כרוז עובר בכל העולמות כולם ומכריז: מגיע לקב"ה מזל טוב!! ה' מצא שידוך!! נמצא הבן זוג של ה'!!! סו"ס כעת העולם הגיע לתכליתו!!! ומכאן

עצה לקבלה ליום הדין, לבחורים מבוגרים!!

בחור יקר: יש לי בשבילך אוצר יקר!! קבלה מאוד מאוד קלה ומעשית... והסיבה שאני קורא לזה אוצר... כי יש קבלות כ"כ פשוטות שזה פשוט לקום ולעשות... מסוג הקבלות היחידות שתמיד הצלחתי בהם... כי זה עניין של רגע אחד של פחד... רגע אחד של תעוזה וגמרון... הקבלה היא לא פחות ולא יותר **למחוק את כתובת המייל שלך!!!!**

שמעת?? לא פחות ולא יותר... פעולה אחת פשוטה...

יש לך הרי כתובת מייל... (אני כמובן מדבר על מי שיש לו...) ובינינו... למה לא?? זה לא עולה כסף... שוכב לך שם בענן איזה 'תיבת דואר' שמישהו הסכים לפתוח לך... זה לא מפריע לאף אחד... ומאז נכנסים לשם כל מיני דברים... ומידי פעם אתה דואג שיכנסו לשם כל מיני מסמכים... (נניח 'אז נדברו...') ופעם בכמה זמן כשאתה מגיע לעמדת מחשבים אתה פותח לראות מה נכנס...

מה כבר יכול להיות?? מה רע בזה??

אז זהו!!! שכגודל הפשטות שבפתיחת מייל... כך גודל התחכום של בתחילה קראו להך ובסוף קראו אורח ולבסוף קראו איש... ברגע שיש לך כתובת מייל!!! זה אומר ששמת רגל!!! יש לך כבר סיבה ללכת לחדר מחשבים... יתכן שלא הלכת אפילו פעם אחת... אבל שמת רגל!!! ומה יקרה עם זה הלאה... את זה כבר תשאיר לנו... יום אחד זה ישב לך עמוק עמוק בתוך הלב... ושלא תבין: אנחנו לא מדברים פה על עבירות ומי יודע מה... לא!!! בסה"כ מדובר במייל... ובמקרה הכי גרוע זה חדר מחשבים מסונן ונקי... ונא לא להיסחף ולא להגזים!!! זה לא נורא!!!

אבל באותה מידה ש--לא נורא... יש צד שני ש--לא חבל?? לא חבל עליך שאתה עדיין לא שם... אתה עדיין חי בעולם נקי... נקי מכל זיקה לרשת... יש לך את כל הנתונים להיות חבר נקי וזך שיודע לשמור ידו מכל חפץ לא מוכר... זה התנאי להיות חבר שאוכל חולין על טהרת תרומה... וזה נכס!!! בזמן שביהמ"ק היה קיים היו מחפשים כזה בן אדם בנרות... ויש לך את זה!!! זה בהישג ידך... אז למה להפסיד את זה על כלום?? ברגע שיש לך כתובת מייל!!! המשמעות היא ששמת רגל בזיקה לתוכן 'שאינו מן המוקף' וזה עניין של זמן עד שזה ישלח זרועות לעוד ועוד דברים ששלחו לך למייל... ואז הביקורים בחדר מכשפים יהיו יותר ויותר תכופים ואז... ואז מה יקרה?? שום דבר!! אתה תהיה כמו כולם... ה'כולם' הזה. ועכשיו: שלא תבין: אני מודיע לך מפורשות!!! אני במקומך לא הייתי מסוגל למחוק את הכתובת מייל שלי! כי... (אם כי תשמע... אחרי שנים שיש לי כתובת מייל זה כבר נהיה משהו אישי... אם כשהיינו ילדים היה לכל ילד את המגירה שלו בבית. וכשהייתי רב עם אח שלי... כשכלו כל הקיצין וזה הגיע להסלמה מוחלטת... לפתע היה משתרר שקט 'מסוכן' ואז הייתי מגיע אליו ומסנן בשקט: הפכתי לך את המגירה!! וזו הייתה הכרזת מלחמה סופית!!! כי ברגע שנגעתי לו במגירה זה ניסיון הפיכה והשתלטות על הריבונות שלו...) אז זהו!!! שבשלב מסוים כתובת מייל נהפכת להיות המגירה האישית!! ואל תגע לי במגירה... אבל היא גופא!!! בשביל זה אתה עוד לפני השלב הזה ובשביל זה יש ערב ר"ה... ואתה יכול בקלי קלות להכריז: רבש"ע: החלטתי להחליף מגירה!!! שהמגירה שלי תחייך אלי ממקום יותר אידיאלי...

ושוב: לא לאבד פרופורציות!! כתובת מייל זה לא עבירה... זה לא אסור... זה בסה"כ על משקל 'דוקין הנמצאים' או 'כלים הנמצאים' שחז"ל גזרו על טהור שנוגע בחפץ בלתי מבוקר שהוא ראשון לטומאה... אין איסור להיות ראשון לטומאה... אבל ברגע שאתה רוצה להיכנס לעזרה... סטופ!! אתה טעון טבילה!! והנה כעת אתה הולך למקווה כדי להיטהר לכבוד היום הקדוש... ולי אין את הזכות להיטהר מזה... מה לעשות... אני כבר איש מבוגר שביים יום נאלץ בסטטוס של טבול יום ובשביל זה יש לי ג' פעמים בשנה שחייב אדם לטהר את עצמו ברגל... (סו"ס 'ניתנה תורה לטבולי יום...') אבל אתה בשלב הזה של החיים... יש לך כעת את האפשרות להיות טהור על בסיס קבע... ולהיות 'עבדי ה' שעומדים בבית ה' בחצרות בית אלוקינו' על בסיס קבע... ובשביל זה לא מספיק יודע לשמור גופו... אלא גם יודע לשמור ידיו... אני ממליץ לאברכים לתפוס יוזמה... להתיישב עם מחשב בכניסה למקווה בער"ה ועי"כ... ומי שרוצה למחוק כתובת מייל מוזמן ומי שלא רוצה... לא קרה כלום... הכל בסדר... מה שבטוח: שאם כשנכנסת למקווה החלטת שלא... וכשיצאת מהמקווה החלטת שכן ומחקת את כתובת המייל... אם אתה כבר כאן... תחזור שוב למקווה... כי זו טבילה אחרת לגמרי!!! מקודם זו הייתה טבילה למעשר... ועדיין מטפחתו מדרס לקדשים... וכעת זה כבר טבילה לקדשים!! רוץ שוב למקווה ולי לא נותר אלא לקנאות בך...

קח את הרעיון הזה בפרופורציות!!! אל תקח את הקבלה הזה יותר מידי רחוק... וגם אל תחשוב שכאן מסתיימת ההתמודדות... רק קח בחשבון שכעת זה בשבילך משהו מאוד קל... שעד שנה הבאה זה עלול להיות לו הרבה יותר קשה...

נאום אדון אז נדברו... שטרודל ג'מל נקודה קום...

אוהב אותו לא רק כשהוא משלם בזמן... ה' רוצה לשמוע שאני אחד איתו גם ללא תנאים... מה... אני לא אתן את זה לה'?? ונחזור לתחילת המאמר!!! אנא!! לא ליפול במוקש הקבוע הזה!! מספיק אנחנו נופלים אחד עם השני בטעות הקבועה הזו...

כן... הקב"ה מפגין כעס ובפרט בשנה האחרונה!!!

תוך כדי שאני כותב שורות אלו אני שומע קולות עזים של ירוט מעל הראש שלי כאן בצפון... ולחשוב שככה התחילה השנה בדרום ובמרכז... שנה רוויית דם וחרב... וגם רדיפה של לומדי תורה... ומכל זה מתקבלת תמונה אחת:

ה' כועס!!! ה' לא מרוצה!! לה' יש טענות!!! וכעת מה?? מה עכשיו הוא רוצה? אז לא!!! בא לא ניפול בטעות הזו... גם אם יש יהודים שבאמת רחוקים ובאמת צריכים לחזור בתשובה וה' רוצה לנער אותם... אבל החרדים לדבר ה'... מי שמשדל מעל ומעבר לעשות הכל... אז נכון... תמיד אפשר יותר... ותמיד ניתן להרגיש דפוק ולטפח את רגשות האשם... אבל זה לא חכמה!!! כי תסכים איתי שבשלב מסוים יוצא השפן ואתה מפתח רגשות תסכול... רבש"ע: מה אתה רוצה ממני?? אחרי כל מה שעשיתי, עדיין אז נדברו צורח עלי שאני לא בסייד?? **אז זהו שלא!!!**

שוב ושוב נשנן ונחדיר לעצמנו: מי אמר שהקב"ה מפגין כעס בנימה אישית... מי אמר שאתה לא בסדר... הקב"ה כועס כי מפריע לו משהו!!

כשהקב"ה מפגין כעס!! הוא

בסה"כ רוצה קשר!!!

אבא שבשמים רוצה לשמוע שאיכפת לי ממנו... אבא שבשמים רוצה שאני אפסיק לכעוס עליו... ה' רוצה אותי מחייך אליו ושמה איתו... ושתחיל לבנות יחד... נתחיל להשקיע במכנה המשותף שבינינו... לאהוב את מה שה' אוהב ולשנא מה שה' שונא... ליצור כמה שיותר מכנה משותף עם ה'... ולהשקיע בפתוחות אישיות וביצירת ערוץ קשר פתוח עם ה' ופרטים נוספים בחוברת שהייתי משתוקק שתגיע אליך... החוברת 'ויתנו לך כתר מלוכה'... שזה הנושא שלה!! התוכן שכתוב כאן זה כל עניינה!! אם לא התחברת ל-ערך שנכתב כאן אז אין לחוברת הזו מה להוסיף לך... ואם כן התחברת... אז בא!!! בא נדגור על זה ביחד... נתמקד בזה...

אבל באותה מידה אפשר לקחת את השופר... את אותו שופר של הפגישה האחרונה של אברהם אבינו... **ולשמעו!!!** לשמוע שם מנגינה אחרת לגמרי... לשמוע את הקב"ה שואל אותי: שמוליקל שלי... האם איכפת לך ממני?? ביום הזה לפני התשפ"ה שנים... קבלתי תשובה שלילית!! אדם הראשון סירב להקים איתי בית... לא הסכים להינשא לי... ואתה כעת עומד במקומו... ואני שואל אותך: האם אתה כן מוכן להינשא אלי?? האם אני מרויח אותך בתור כלה שלי... או מפסיד אותך??

זה הדין של ראש השנה!!! הקב"ה לא מאשים... לא מגיע אלי עם טענות... אבל הקב"ה כן מגיע אלי בפניה מאוד מאוד אישית ומכוונת... תבין אותי!!! אני רוצה אותך כלה שלי!! אני רוצה שתהיה איתי!!

אז כן... אבא שבשמים... בא נגיד שאני מסכים... אני מסכים להינשא לך... **אבל מה זה אומר לי?? במה זה מתבטא??** פשוט מאוד: זה אומר לבנות איתי מערכת חיי נישואין!!! דבר ראשון זה להסכים להיות איתי... אני בסה"כ רוצה שעות איכות איתך... שתסכים להשאיר את כולם בחוץ ולסגור דלת ולהיות איתי ביחד ולבד!!! מסכים??

וכבר נכתב כאן בגיליון שבדור שלנו להסכים להיות כלה של ה'... זה בסה"כ לשבת על הקתדרא כמו כלה... ולהסכים שהחתן יבא ויכסה אותי בהינמא... כי בדור שלנו אנחנו נמצאים בעיצומו של ניסיון עץ הדעת!!! הדחף לדעת ולהיות מעודכן און ליון מה קורה... ולהיות מחובר לרשת... זה ממש ממש עץ הדעת!!! שבשביל לפרוש מעץ הדעת בדור שלנו ולא לנגוע בו... זה במילים אחרות הינמא!!! והינמא זה... זו פעולה מאוד קיצונית... זה לקחת בן אדם ולכסות לו את הפנים!! הפעולה הזו קיימת אצל אחד מהשתים... או אצל כלה קרואה בנעימה!!! או אצל הפושע הכי מסוכן שקושרים לו את העיניים... וממילא בדור שלנו אנחנו נצמדים לקיר... בשביל להיות לבד עם ה'... זה או להסכים להיות כלה... או להרגיש מחנק ש-די... בורא עולם... מה אתה קושר לי את העיניים...

היום לא צריך להתפלסף איפה הקב"ה מזמין נישואין!! זה זועק!!! אני בעצמי אדם הראשון!! והקב"ה אומר: תשאיר לי את עץ הדעת... אל תאכל ממנו... תשאיר פה בשבילי!!! אל תשאיר אותי בודד בחדר יחוד...

והחלק השני של חיי הנישואין זה כל מיני פינות בחיים שהקב"ה כביכול לא לגמרי עומד בציפיות!!! והוא בסה"כ מזמין נאמנות... ה' בסה"כ רוצה לשמוע שאני

מלחמה בצפון...

אבל לא לאבד את הצפון...

אני לא מאמין לעצמי... רגע לפני שהגיליון הזה יוצא לאור... אני לפתע מרפרף מלמעלה על מה שכתבתי בגיליון ואני מגלה לתדהמתי שכמעט לא כתבתי מילה אחת על המלחמה!! טילים עפים לנו מעל הראש... קולות מטוסים נשמעים ללא הרף 24 שעות... וכבר שנה שלימה אני בדריכות מזה... מהיום שבו תתחיל חזית בצפון ש'בעלותי! והנה זה הגיע... והייתי בטוח שכשהמלחמה תגיע לכאן... כל כולי אהיה רתוק לדרמה!!

והנה... לתדהמתי אני מגלה שבלי לשים לב בשורה תחתונה... הגיליון הזה יצא כמעט בלי לכתוב על זה כלום... (כתבתי וכתבתי אבל בסוף מחקתי ובסוף יצאו דברים אחרים לגמרי...)

ומה מתברר?

ש... שתאר לעצמך שהשנה הזו הייתה שנה רגועה לגמרי... הכל היה בסדר וחלק... והנה לקראת ראש השנה... לפתע!!!! לפתע מתחילה מלחמה... איך היינו מגיבים? נכון ראש השנה... נכון יום הדין, אבל תשמע... יש פה מלחמה... עם כל הכבוד לר"ה... ראש השנה יש כל שנה... אבל מלחמה אחרי הכל... זה משהו קצת יותר דרמטי... בקיצור: המלחמה הייתה גונבת את הבמה! שנה הבאה נדבר על ר"ה. אבל כעת הראש במלחמה.

אז זהו!!! שלפתע אני מגלה בייחס לעצמי שבלי לשים לב הפנמתי וקלטתי... שנכון... התחילה מלחמה בצפון... וזה בהחלט דרמטי... (בפרט לצפוניים) אבל עם כל הכבוד למלחמה... מלחמה יש פה כבר שנה שלימה... ואילו ראש השנה? ! ?

ראש השנה כבר שנה שלימה לא היה פה!!!
ראש השנה? ! ? **כבר שנה שלימה שאנחנו מחכים לו!!!**
ואני בהלם מעצמי... כי כתבתי... כתבתי בטבעיות כמה הגיגים על המלחמה שפרצה... וכל מיני הרגשים סביב הביפרים וכו'... ואז תנסתי את עצמי בספונטניות. סליחה... מה הקשר עכשיו... אנחנו בערב ראש השנה... וכי יש לי לוקוסוס כעת לפטפט על מלחמה ועל ביפרים ועל כל מיני הרגשים סביב הנישה הזו? ?

ותשמעו!!! זה נכון!!! עם כל הכבוד ל'בומבות' שנשמעות כעת מפשטיים עקמומיות שבלב... עדיין!!! יש קול עוד יותר מרטי ומזעזע... והוא לשמוע את קול השופר מידי יום שמזכיר לך... ההלו... כככלל מה שהתרחש בשנה האחרונה, כולל הירוט שהיה לי מעל הדוד שמש בגג שלי (ככה הרגשתי), כל זה הונח על השלחן בשנה שעברה... והיכון לקראת אלוךך ישראל!!!

כמה שהימים האלו דרמטיים ואף אחד לא יודע מה ילך יום... עדיין אסור לדרמה הזו להסיח אותנו מהדרמה האמיתית שאמורה להיות מונחת לנו על השלחן בראש סדר היום!!!

ראש השנה לפנינו!!! שזה אומר ניתוח ר א ש !!!
כן... לפעמים רואים בן אדם שהגוף שלו לא מתפקד... הרגלים שלו משותקות... אבל הרופא המאבחן בחדר מיון יודע להגדיר שהפגיעה היא לא בגפיים אלא פגיעה מוחית!!! וממילא האשפוז לא צריך להיות במחלקת אורטופדיה אלא במחלקת פנימית או נירולוגיה... על אותו משקל כאן: מלחמה מלחמה... למלחמה יש את המחלקה שלה... את הסוגיה שלה... את ההתמודדות לגופו של עניין... כל זה נכון אולי לשגרת השנה... אבל כשמתקרבים לראש השנה זה כבר ניתוח ראש!!! כאן אין לנו לוקוסוס להתעסק עם זוטות... אנחנו עסוקים בניתוח ראש של השנה הבעל"ט!! לזהות את הנקודה!! להבין מה צריך לשנות בראש... ולשים את זה **בראש** ובראשונה על סדר היום!!!

על הביפרים וכלל לצחוק גם בהמשך... כעת צריך לסדר את הראש ולישא ראש ולתת כתר מלכות בראשו של מלך...

פרק ב'... משימים בסיקור ב' ג' ד' בתשרי בירושלים עיה"ק...

בשבוע שעבר סקרנו את שני הימים הראשונים של עש"ת בבית חיינו... את יום ראש השנה ואת היום שאחריו. שהשנה חל ביום ששי... שהשנה ילדו את הכה"ג מביתו ללשכת פרהדרין סמוך לכניסת שבת... אבל עוד משהו אחד קטן!!! רגעים אלו של יום ב' בתשרי אח"צ זה רגעים מכריעים לא רק בשביל הכה"ג אלא גם בשבילי ועוד כמה יהודים כמוני שמשותקים להקדים ולהיטהר לקראת יו"כ... (כלומר: עקרונית חייב אדם לטהר עצמו ברגל... ולכן יום הטהרה העולמי והרשמי שבו רוב מנין ובנין ישראל פורשים מטומאת מת ומתחילים לספור ז' ימים, זה בדרך כלל יוצא יום י"ג מידות, דהיינו ז' בתשרי, אבל!!! אם כבר אז כבר... יש הרבה שעושים את החשבון אם אנחנו כבר בלאו הכי נטהרים לרגל... אז למה לא להיטהר כבר לקראת יו"כ) כן... אני רוצה לזכות להיות מהכהנים והעם העומדים בעזרה... שיהיה לי את הזכות להשתחוות בפישוט ידיים ורגלים בלי חציצות וכלי מגבות... (מה שבבית הכנסת צריך הפסק בגלל איסור ד'אבן משכית, הרי במקדש זה גופא מצוות עשה והשתחוואה) ולכן יום ששי הבעל"ט ב' תשרי עם חשיכה זה הזמן לפרוש!!! ולהתחיל פרישת ז' ימים של טהרה... עכ"פ חזן הכנסת תוקע מריע ותוקע ו... ושובת... שבת קודש- יום ג' בתשרי!!! השבת הראשונה בשנה!! משמרות הכהונה מתחלפות ברגשות מעורבים... המשמרה שזוכה בשבוע זה במקדש... אפשר להתווכח האם הם זכו בפיס או לא... מצד אחד: מי לא רוצה לשרת לדר במעון בדיוק בימים הקדושים ביותר של עש"ת... אין לך קירבת אלוקים יותר מלשהות במקדש בימים האלו... אבל יש צד שני למטבע!! סו"ס אחת מהזכויות של המשמרה זה הארבע פייסות... זה שכל אחד מהמשמרה שלנו יכול לזכות: בתרומת הדשן, מי שוחט ומי זורק מי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש וכו' וכו'... ואילו בשבעת ימים שקודם יום הכיפורים... גארנישט!!! את כל המ'צוות' וכל הע'לוות' הכה"ג לוקח כדי 'שיהיה מכיר ורגיל בעבודה'!! 'כל שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקטיר את הקטורת ומטיב את הנרות ומקריב את הראש ואת הרגל', אבל מצד שני היא גופא... כשהכה"ג נושא את העבודה בשליחותנו- בני המשמרה... אז העבודה מתקבלת יותר לרצון... ואם בזה נעשה רצון ה' ביותר שאת... הרי מינייה ומינייה יתקלס עליאה... (אגב: גם כשהכה"ג לוקח את כל העבודות... זה לא לגמרי לגמרי... כי תרומת הדשן לא בטוח שהוא עושה, ודישון מזבח הפנימי בודאי שלא, וגם הקטרת האיברים, הוא לא מעלה אותם, אלא הוא עומד בראש המזבח, ואלו שזכו בפייס שני והרביעי בהעלאת האיברים לכבש ומהכבש, הם מעלים לו את האיברים הכה"ג מקבל מהם וסומך על האיברים!!! זו סמיה מיוחדת שקיימת רק אצל כה"ג... ותכלס, רק את הזריקה הוא עושה.)

בשבת זו כמו כל שבת מוציאים את הלחם הפנים הישן ושמים חדש!!! ואגב: מעניין לציין: היות ובשנה זו עד יום חמישי עדיין לא לגמרי ברור האם ר"ה יוצא היום ביום חמישי או נדחה למחר... אז יש לנו בעיה עם לחם הפנים!!! כי לישתו ואפיתו של לחם הפנים לא דוחה יו"ט... אז מילא אם בסוף יצא שר"ה יצא רק ביום חמישי... אז ביום ששי אנחנו נלוש ונאפה... אבל אם קידוש החודש יתעכב ביום חמישי ואז עושים אותו היום קודש ומחרתו קודש!! ואז יצא שראש השנה גם חמישי וגם ששי... אם כך צריך להיערך וללוש ולאפות את לחם הפנים כבר בערב ראש השנה ביום רביעי!!! (זו משנה מפורשת בערכין שקיימת אופציה שלחם הפנים יאכל י"א ימים לאחר אפייתו... נכון: חלו שני י"ט של ר"ה להיות חמישי וששי... אבל נסתפקתי מה קורה אם אכן נערכנו לאופציה כזו ולשנו ואפינו את לחם הפנים ביום רביעי, ולבסוף ר"ה יצא ביום חמישי, ואילו ביום ששי היה כבר יום חול, האם נשתמש בלחם הפנים הזה או שנלוש ונערוך לחם הפנים חדש וזה יצא לבית השריפה... לשיקולכם...) עכ"פ שבת קודש עברה ברוממות הנפש במחיצתו של הכה"ג... בשר של יום של רעואו דרעוין ניתן לשמוע את שירת האיזנו שזה בדיוק פרשת השבוע

וכעת הגענו ליום ראשון... כעת מתחיל 'שגרת' עשרת ימי תשובה!!! וכאן יש משהו די מביך!!! מצד אחד נושים הכל כדי להעניק לכהן גדול כבוד מלכים!!! סו"ס הוא לא אדם פרטי... הוא האיש שמייצג את הכלה!!! את כנסת ישראל!!! ולכן הוא לבוש בשמלת כלה... עטור בכתר ציץ זהב על ראשו... ועל כתפיו ועל לבו אבנים יקרות ונדירות... כי כתוב עליהם י"ב שבטי ישראל, ומצד התפקיד היוצגי שלו אנו מצווים בתורה לתת לו כבוד מלכים. **אבל!!! כאן מגיע האבל הגדול**... שכל זה מצד התפקיד היוצגי שלו!!! אבל הכה"ג מצד עצם האישיות שלו?!? זה כבר נושא עגום... כי לצערנו האישיות של הכה"ג מצד עצמה לא ראויה לעטרה הזו... וממילא יש מין פיצול כזה!!! מצד אחד מכבדים אותו בימים אלו ומצד שני גם מייגיעים אותו... נותנים לו להבין שאם באת לכאן רק בשביל כבוד ושררה... אז מומלץ לך לחפש את זה במקום אחר... ולכן לאורך השבוע הקרוב, לא נותנים לו מנוחה... מטלטלים אותו בבוקר מצפון העזרה לדרום... ובסוף היום מהדרום לצפון... ובמשך היום מלמדים אותו חפינה... לא נותנים בו אימון!! לא סומכים עליו!! 'מסרו לו זקנים מזקני בית דין וקוראים לפניו בסדר היום, ואומרים לו: אישי כהן גדול, קרא אתה בפיו, שמא שכחת או שמא לא למדת'!!! בקיצור: לא נותנים לו להרגיש גדול הדור שיודע הכל ומבין הכל... לא!!! נותנים לו להבין שאנחנו לוקחים בחשבון שאתה מצד האישיות שלך בעלבת מושלם... ושוב: זה לא סתירה שנותנים לו את כל הכבוד מצד היוצגיות!!! אבל מצד האישיות?!? אנחנו מצידנו מתייחסים אליו בשיא החשדנות... לא קל להפריד ביניהם!!! אבל זה הכרחי!!! (אגב: ההפרדה הזו פוגשת אותנו גם היום בייחס דמויות שמייצגות ציבור גדול שרואה בהם דמות, וממילא גם מי שלא מעריך אותם, חייב לנהוג בהם כבוד מדין 'כבוד הבריות' של הציבור שהם מייצגים!!! וזלזול בכבוד הבריות לפעמים חסור כלפי שמיא- עוד יותר מזלזול בכבוד התורה)

לבינתיים לאורך השבוע מגיעים המוני יהודים עם ביכורי יין... כעת זה שיא העוונה!!! ועוד יותר מדויק: סוף העוונה... זהו!!! זה השבועיים האחרונים שניתן להופיע בעזרה עם ביכורים ולקרוא!!! כמובן שיש יהודים שמגיעים כעת גם עם ביכורי תבואה ותאנים ורמונים... אבל במקביל... כעת בימים אלו גם מתחילה (וגם נגמרת) עונת ביכורי תמרים!! זה בדיוק יוצא בתקופה של חג הסוכות... ויש המון יהודים שקונים שדות מקנה באזור יריחו ומדבר יהודה... כדי שיהיה להם מטעי דקל נגישים לירושלים... מכל השיקולים ביחד... כי עונת הקטיף יוצאת ממש ממש בחגים... כך שזה יהיה סמוך ונראה לירושלים, ואז נוכל לקחת מהדקל גם לולבים, וגם סכך, וגם ביכורים והכל לירושלים... גם אבא שלנו לפני כמה שנים... הלכנו איתו ליהודי אחד בערבה... וקיניו ממנו ג' דקלים!!! שנים כנגד שנים ואחד יוצא זנב, תן יניחוס למה דווקא ??? כי... הקונה ג' אילנות בתוך בית סאה קנה קרקע... ואז גם מביא ביכורים וקורא... בסייעתא דשמיא מטע הדקל הצנוע שלנו נמצא ממש על אם הדרך!! כך שהיה לנו קל להשיג עניים בן טובים שהסכימו לקחת פאה... כמובן שאבא עלה לראש הדקל וג'דד' להם וחילק להם בצורה שווה... אין מה לעשות... בקטיף של דקל אי אפשר לתת לעניים לבזוז... זה גבוה מידי בשביל לריב במרומי הדקל... זו סכנת נפשות... זכינו להפריש תרומות ומעשרות!! זכינו להעלות כמות מוכובדת של תמרים לירושלים בתור מעשר שני... (אפילו בלי להצטרך לחלל אותם על מצות... העלינו אותם כמות שהם) את הלולבים בדקנו כבר שם!!! את ענפי הדקל גם לקחנו איתו לסיכון... ובאותו בוקר השבענו את רעבונו בקורא של הדקל... חזרנו לירושלים והספקנו להגיע עוד לפני שהיזו על הכה"ג... עוד הספקנו לראות אותו צועד מדרום העזרה לצפון ללשכת פרהדרין... בעזר"ש ביום יומיים המשפחה אמורה להתאחד... אמא והאחיות אמורות להגיע לקראת ספירת שבעה.

